

Баркарола

Степан Чарнецький

Ходи, дівчино! Над ручаєм
Шпаркий нас човен жде.
Гей, попливем дрімучим гаєм,
Води задуманої плаєм
Нас хвиля поведе!..

Ходи, дівчино! В тихім гаю,
Довкола берегів,
Лісні нас квіти повітають...
В шовкових травах серед маю
Русалчин вчуєм спів.

Заквітчана, в ясній короні,
Полинеш, скарбе мій,
В імлистій срібленій обслоні,
І попливем на гладкій тоні
В світ забуття і мрій!..

І занесе нас срібна хвиля,
Як птахи скорий лет,
Де вільхи розстелили гілля...
Гей, понесе нас срібна хвиля,
Де гнеться очерет.

Байдужні нам життя незгоди,
Байдужний світу гнів,
Нас серед тихої природи
На сон вколишуть темні води,
Тужливий сум лісів.

Ходи, дівчино! Над ручаєм
На нас човенце жде...
Гей, попливем дрімучим гаєм,
Води задуманої плаєм
Нас хвиля поведе...

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.